

Księga Kapłańska

Rozdział 4

1. WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: 2. Tak powiedz synom Israela: Gdyby ktoś niebacznie zgrzeszył przeciw któremuś ze wszystkich przykazań WIEKUISTEGO wzbraniających coś czynić oraz przekroczył jedno z nich; 3. gdyby zgrzeszył namaszczonego kapłana obciążając lud winą, wtedy niech przyprowadzi WIEKUISTEMU za swój grzech, którego się dopuścił młodego, zdrowego cielca na ofiarę zagrzeszną. 4. Przyprowadzi owego cielca przed oblicze WIEKUISTEGO, do wejścia do Przybytku Zboru; położy swoją rękę na głowę cielca i zarżną cielca przed WIEKUISTYM. 5. A namaszczonego kapłana weźmie nieco krwi cielca oraz wniesie ją do Przybytku Zboru. 6. I kapłan zamoczy swój palec we krwi, i siedmiokroć pokropi ową krwią przed obliczem WIEKUISTEGO, przed zasłoną Świątyni. 7. Kapłan także pomaże krwią narożniki ołtarza do wonnego kadzidła, który jest przed WIEKUISTYM, w Przybytku Zboru. Zaś całą pozostałą krew cielca wyleje u podstawy ofiarnicy całopaleń, która jest u wejścia do Przybytku Zboru. 8. Zdejmie też z cielca cały łój ofiary zagrzesznej łój pokrywający trzewia; cały łój, który jest nad trzewiami; 9. obie nerki z łojem, który jest na nich, nad połędwicami oraz przeponę na wątrobie, którą wraz z nerkami oddzieli; 10. tak, jak zostaje oddzielane z bydła ofiary opłatnej. I kapłan puści to z dymem na ofiarnicy całopaleń. 11. A skórę cielca, całe jego mięso z głową i goleniami, jego trzewia i jego nieczystość 12. te części całego cielca wyniesie poza obóz na czyste miejsce, na skład popiołu oraz spali go ogniem na drwach; zatem zostanie spalony przy składzie popiołu. 13. A jeżeli niebacznie zgrzeszy cały zbór Israela a ta rzecz byłaby zakryta przed oczami zgromadzenia i przekroczy choćby przeciw jednemu z przykazań WIEKUISTEGO, wzbraniających coś czynić, zatem popadnie w winę; 14. a został poznany grzech, którym zgrzeszyli wtedy zgromadzenie przeniesie na zagrzeszną ofiarę młodego cielca. Sprowadzą go przed Przybytek Zboru, 15. a starsi zboru położą przed WIEKUISTYM swoją rękę na głowę cielca, po czym zarżną cielca przed obliczem WIEKUISTEGO. 16. Zaś namaszczonego kapłana wniesie nieco krwi cielca do Przybytku Zboru. 17. Kapłan zamoczy swój palec we krwi i siedmiokroć pokropi ową krwią przed obliczem WIEKUISTEGO, przed zasłoną. 18. Częścią krwi pomaże także narożniki ołtarza, który jest przed obliczem WIEKUISTEGO, w Przybytku Zboru; zaś całą pozostałą krew wyleje u podstawy ofiarnicy całopaleń, która jest u wejścia do Przybytku Zboru. 19. Nadto zdejmie z niego cały jego łój oraz puści z dymem na ofiarnicy. 20. Postąpi z tym cielcem tak, jak postąpił z cielcem zagrzesznym; tak samo z nim postąpi i tym ich kapłan oczyści, więc będzie im odpuszczone. 21. Każe też wynieść cielca poza obóz i go spali, jak spalił pierwszego cielca. To jest ofiara zagrzeszna zgromadzenia. 22. A jeżeli niebacznie zgrzeszy przywódca i wykroczy przeciw jednemu z przykazań swojego Boga, WIEKUISTEGO, wzbraniających to czynić zatem dopuści się winy; 23. i jeżeli mu się ujawni jego grzech, którym zgrzeszył wtedy przyprowadzi na swoją ofiarę kozła, zdrowego samca. 24. I położy swoją rękę na głowę kozła oraz zarżną go na miejscu, gdzie przed

WIEKUISTYM zarzynają całopalenia. To jest ofiara zagrzeszna. **25.** A kapłan weźmie na swój palec nieco krwi zagrzesznej ofiary i pomaże narożniki ofiarnicy całopaleń; zaś pozostałą jego krew wyleje u podstawy ofiarnicy całopaleń. **26.** Zaś cały jego łój puści z dymem na ofiarnicy, podobnie jak łój ofiary opłatnej. Tak kapłan go rozgrzeszy z jego grzechu i będzie mu odpuszczone. **27.** A jeżeli niebacznie zgrzeszył ktoś z pospolitego ludu i wykroczył przeciw przekazaniom WIEKUISTEGO, zabraniającym coś czynić, zatem dopuścił się winy; **28.** i jeżeli mu się ujawni jego grzech, którym zgrzeszył to za grzech, którego się dopuścił, przyprowadzi na swoją ofiarę kozę, zdrową samicę. **29.** I położy swoją rękę na głowie „zagrzesznej”, po czym zarzną tą zagrzeszną ofiarę na miejscu ofiar całopalnych. **30.** A kapłan weźmie nieco jej krwi na swój palec i pomaże narożniki ofiarnicy całopaleń; zaś pozostałą jej krew wyleje u podstawy ofiarnicy. **31.** Zdejmie też cały jej łój, jak się zdejmuje łój z ofiary opłatnej, i kapłan puści go z dymem na ofiarnicy, jako zapach przyjemny WIEKUISTEMU. Tak kapłan go rozgrzeszy, zatem będzie mu odpuszczone. **32.** A jeżeli na swą ofiarę zagrzeszną przynosi z owiec niech przyniesie zdrową samicę. **33.** I położy swoją rękę na głowie „zagrzesznej”, po czym ją zarzną jako zagrzeszną ofiarę na miejscu gdzie zarzynają całopalenia. **34.** A kapłan weźmie na swój palec nieco krwi zagrzesznej ofiary i pomaże narożniki ofiarnicy całopaleń; zaś pozostałą jej krew wyleje u podstawy ofiarnicy całopaleń. **35.** Nadto zdejmie cały jej łój, jak się zdejmuje łój baranka z ofiary opłatnej, i kapłan puści to z dymem na ofiarnicy przy ofiarach ogniowych dla WIEKUISTEGO. Tak kapłan go rozgrzeszy z grzechu, którego się dopuścił, zatem będzie mu odpuszczone.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012